

II.

PIAZZA FARNESE.

In duisternis, waar leeft in 't stille stijgen
Van 't donkere gemuurt' Farneses steen,
Lekt van de bekkens licht fonteingeween;
Doet Brigida's gebed die moe zijn neigen.

't Electricch kunstlicht, vreugdeloos, met d'eigen
Verlatenheid van oud en dood verleen,
Tilt — rustloos schijnsel — langs paleizen heen:
Geen stemgerucht kan dezen dood bedreigen.

Der menschen tijd is kort. — Doch muren treuren,
En vorm droomt van geslachten geniaal,
Van hoogtij, feesten, vreugd in honderd kleuren.

Van Agnolo's Genie spreekt — heerlijk maal! —
In stilte nu van 't avondlijk gebeuren
Farneses kroonlijst woordelooze taal.
